

BRASSÓI HIRADÓ.

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

MEGJELENIK HETENKINT KÉTSZER: SZERDÁN és SZOMBATON.

ELŐFIZETÉSI ÁR:	SZERKESZTŐSÉG:	KIADÓHIVATAL:	HIRDETÉSEK DIJA:
helyben házhoz hordva, v. vidékre postán küldve: Egész évre 4 frt — kr. Félévre 2 " " " Negyedévre 1 " " " Február—júniusig 1 " 70 " Külföldre egész évre 15 frank.	Brassó, Hirscher-utca 4. sz., hol a szerkesztő naponként d. e. 8—12 és d. u. 2—5 óráig található. Ide intézendők a lap szemléi részét illető közlemények. Kéziratok vissza nem adtnak.	Alexi könyvnyomdája, Brassó, Hirscher-utca 4. sz., hová az előfizetési pénzek és hirdetések, valamint ezek díjai bérmentve küldendők. Hirdetések és Nyilt-tér előre fizetendő.	4 hasálos gármond-sor vagy annak helye 5 kr. (1—10 sor 50 kr.) Nagybírói hirdetéseknek kedvezmény. Minden egyes hirdetés után még külön 30 kr. bélyegdíj fizetendő. Nyilttéri közlemény sora 10 kr.

Előfizetési felhívás.

A BRASSÓI HIRADÓ előfizetést hirdet az ápril elsején kezdődő új negyedévre.

Nem verjük mellünket, nem mutatunk vissza világrengető eredményekre, melyeket — mint annyi más laptársunk — magunknak vindikáljunk. Csak egy arasznyi idő az, mely mögöttünk van: tevékenységre kevés; de megítélésre elég: vajjon a helyes irányban jártunk-e, vajjon olyanok voltunk-e, mint ígértük s vajjon helyes lesz-e ez irányt jövőre is követnünk? Itéljen olvasóközönségünk.

Részünkről igyekeztünk az igazság, a pártatlanság határain belül maradni és sem szenvedély, sem részrehajlás által ez irányból magunkat ki nem hagytuk térítettetni.

Az adott viszonyok között — kitűzve nemcsak a kezdet bajaival, de nem várt hideg közönnnyel, jóakarattal helyett támasztott nehézségekkel is — tettünk, a mennyit tennünk lehetett, igyekeztünk csendben működvén, kerülve a nagyhangú kiabálást, szolgálni a közérdeket s a hazafiságot.

Csak rövid mult van mögöttünk, de ha olvasóink, azok, kik szükségesnek látták egy magyar lap megindítását s azt lehetségessé is tették, — ezután is támogatni fogják lapjukat: hisszük, hogy szép és nagy jövő áll előtte, melynek megfelelni teljes erőnkől és becsülettel igyekszünk.

Fogadják t. olvasóink ezen ígéretünket a jövő zálogául, melylyel kérjük nagybecsű hazafias pártfogásukat lapunk támogatásához.

A lejáró előfizetések szíves megújítását s a hátrálékok beküldését tisztelettel kérjük.

A szerkesztőség és kiadóhivatal.

Feltámadunk!

Enyhe szellő szárnyain megjön a kikelet, megújul a természet: fű zöldül, rügy fakad, zengő madárdal vegyül a langy fuvallat közé, s mindez azt hirdeti: feltámadunk.

Templomaink tornyaiban ünnepélyesen zsong a harangzó, hirdette, hogy: feltámadt az Úr!

A Golgothán meghalt istenember diadal-maskodott a halálon s az üresen álló koporsó azt hirdette: nincs itt a Krisztus — feltámadott.

Feltámad az eszme, az istenség; nem létezik annak számára a halál, a koporsó, a sír.

A magyar nemzetnek sok Golgothája volt már. Megörve a szenvedés áld, elnyomva a zsarnokság hatalmától, bilincsekbe verve, számtalan sebekből vérezve, már ott volt — oh de mennyiszor! — előtte a tátongó sír. De a kik eltemetni vélték, feledték, hogy a kereszténység Hiszekegyje szerint van feltámadás; feledték, hogy a test meghalhat ugyan, de az eszme feltámad, a lélek örökkön él.

És a magyar nemzet mindannyiszor feltámadt és él — él, hogy ezredéves multjával büszkén hirdesse, hogy száz csapás, ezer veszély nem volt képes őt eltemetni, áruló judások, gyilkos hóhérok, a keresztrefeszítők nem ölheték meg őt; mert van egy szent ige, melynek búvájos ereje győzedelmeskedik a halál, a sötét sír fölött:

Feltámadunk!

A kereszténység legnagyobb és legszentebb ünnepén milliók ajka zengi: „Feltámadt a Krisztus“ és a ki mondja és hiszi ezt, az élni fog, mert hisz ő, az istenember mondta: „a ki hisz, az élni fog.“

Higyjed, én édes nemzetem, te sokat szenvedett, sokszor meghalt, de újra feltámadt szegény magyar nemzetem, higgyed és zengjed szilárd hittel, erős meggyőződéssel a kereszténység e szent ünnepén a búvájos szavakat:

Feltámadunk!

A jogi szakoktatás reformjához.*)

A napisajtó eléggé vitatta ezt a kérdést s volnának számosan, kik azt hiszik, hogy maga a tárgy e nem kevésbé aktuális kérdésben ki van merítve, a további teendők meghagyandók a szakminiszterium hatáskörében.

Cédálunk mi is, a helyes nézeteket magunkévá tesszük, de kijelentjük ugyanakkor, miszerint fölemeljük figyelmeztető szavunkat csak azért is, mivel e kérdésben egy fölötté fontos mozzanat úgyszólván mellőztetett.

Kitűnő hírlapi polemia áll a közönség rendelkezésére s végül annyi vezérezik, tárcaza, tantügyi rovat után a jogi szakoktatásra nézve a nem igen türelmes szakközönség is belenyugodott abba, hogy állapíttassék meg a — leczkepezés minimuma és maximuma, s akkor? a jogi szakoktatás belezökkent holmi modern kerék-vágásba.

Leczkepezés? Ez nem lehet a jogi szakoktatás legsarkalatosabb kérdése. Az egyetem a gyakorlati életnek neveli a bajnokait. Hétfőtől vasárnapig, januártól decemberig a gyakorlati élet terére lépett fiatal jogász nem érzi hasznát annak, hogy annyi semesteren át 1 frt 5 krral, vagy 30 frttal fizette-e a tandíját?

Egyéb hibában leledztünk.

Az egyetem bölcséleti fakultásán van az u. n. tanárképző. A mi annyit jelent, hogy a hallgatók azokon az órákon megjelennek, szorgalmukról bizonyosságot téve, dolgozatokat készítenek, bírálgatják kölcsönösen, vitatkoznak, egy szóval: a tanár vezetése alatt kiképezik magukat az élet számára, hivatásuknak megfelelőleg.

Mi van ezekből, vagy ezekhez hasonló a jogi fakultáson? Semmi!

Az érettségi vizsgát tett ifjú felkerül az egyetemre joghallgatónak; négy évig elmélettel foglalkozik, tagadhatlanul szép kérdésekkel, s

*.) Lapunk egy jogász barátjától vesszük ezen cikket, melyre felhívjuk laptársaink és a szakközönség figyelmét.

TÁRCZA.

Feltámadás.

A nagy Istenembert	Igazságot öljk
Törpék eltemették;	A sötét verembe:
Dicsőíti mégis	Kihajt onnan, s győz a
Őt az örök emlék!	Nyers erőn az eszme!
Népek szabadságát	Irigység és ármány
Nyomja el a zsarnok:	Dicselkedjék fennen:
Feltámad az újra,	Nem arat diadalt
Míg csak él egy dalmok!	A fényes erényen.

A szerény mag kitör,
Tél őt el nem fojtja.
Győz elébb-utóbb is
Becsület és munka!

Barázy Sándor.

D a l.

Soká én már nem élhetek, érzem azt,
Ez a tavasz új bimbókat nem fakaszt.
Elharvadok, mint útszélén a virág;
Csalfa a lány, csalfa ez a nagy világ.

Nemsokára domborul a sírhalmam:
Ott pihenek megcsalva, magamban.
Jer ki, rózsám, ápolgasd a síromat, —
Úgy sem hallod a panaszos hangomat! . . .

B - a K - ly.

Egy virágcsokor története.

(Vége.)

A férj szobájába zárkózva, órákat, sőt napokat töltött el egyedül magában, átadva magát égető kínjainak. Csak a dült kelet szakgató gondolat szülte sóhaj tört fel olykor-olykor abból a sötét mélységből, a hova megcsalása tudatának keserű érzése vezetted, de az is csak azért, hogy mint a sötét éjnek vakító villama, az elrohanó fénynél felmutassa a sötétségnek rémeit. . . .

— Megcsalva általa, kijátszva egy élet nemes törekvése, sárral dobálva a becsület: az által, kit én angyalnak hittem!

Hogyan csahalott meg, hogyan játszhatott ki épen menyegzőnk napján?

Hogy tudott hazudni az az égre tekintő szem s az esküt mondó ajak?

Ha akkor hazudott, ha akkor megcsal: hazudott a 16 év minden órájában; a mosoly, a melylyel reám tekintett, a csók, melyet forró ajka adott — mind, mind hazugságának voltak takarói!

Gyöngédségei, ölelései, csókjai elbűvölték lelkemet, bekötötték szememet, hogy ne lássam a borzasztó valót, mit most a véletlen tárt fel előttem.

Igen, ott a Pürkerczi Pista albumában az a nefelejts-csokor: „1864. okt. 10. K. J.-tól, mint az el nem haló szeretet emléke“, átkötte épen olyan szalaggal, mint a milyen menyegzőnk napján hajkét körítette.

Igen, igen, ott van, ott láttam. Kell-e még bizonyított? Lehet-e egyetlen szó, egy betű, egy ige, mely a fényes valóval szemben ártatlanságát igazolhatná?

Nincs. . . Nem lehet!

Oh, elrablott becsületem! . . . Oh, kedves gyermekeim! . . .

Te haszontalan, te nyomorult, te a tudatlanságban átél 16 évnek gyöttrő, fájó emléke! miért nem ontod lassan élő mérgeket egyszerre a vérző szív nyílt sebére, hogy egy nyílalás és egy lehelet feledtessenek el mindent?! S ha te nem tudsz vagy nem akarsz segíteni, ha te nem tudsz ölni, segíték én, de e kijátszott, megtört, meggyalozott életet nem huzcolom tovább! . . .

Másnap készen volt az utolsó intézkedés is: a végrendelet, mely a hűtelen asszony kitagadásával az összes hagyaték örököseivé a gyermekeket tette.

Még csak néhány óra kötötte az élethez a megcsalott férfit, s ezt arra akarta felhasználni, hogy lerövíja számadását a hűtelen asszony büntetésével is. — Hozzá rohant, őt szobájában a végzetes albumot asztalán, nyitva találta akkor is, az átkozott nefelejts-csokorral.

— Uram, ön elégtételt ad nekem, még pedig azonnal!

Pürkerczi Pista bámulva kérdezte:

— De hát miért?

A megcsalott férj a virágcsokorra mutatott e szavakkal:

— Ezért!

— Mit érdekl az önt?

— Majd megtudja később, de most hallja: ön egy jellemtelen ember!

A párbajban az ügyvéd mély sebet kapott, mely őt orvosi gondozás alatt ágyba szegezte. Itt kereste fel őt Pürkerczi Pista, kutatva mindenütt a rejtélyes

mire az absolutoriumát kiérdemelte, annyit tud, hogy semmit sem tud. Igen, semmi gyakorlatit. Hacsak nem dolgozik a négy év alatt ügyvéd vagy közjegyző mellett, a négy év leteltével képtelenek a joghallgatók a legegyszerűbb fogalmazásra, rá vannak utalva, hogy „ügyvédjelölt“ nevezettel bár, elsőbbsen ügyvédi — irnokok legyenek. Idő telik bele, míg elsajátítják a legprimitívabb alakíságot, ügyvitelt, s ez a magyarázata annyi ügyvédjelölt — tisztes korának, noha egyéb körülmények is közbejátszhatnak.

Ezen azonban segítenünk kell.

Régebben megvoltak a jogi fakultáson az u. n. disputatorium, conversatorium, certatorium collegiumok, melyeken a tanár részéről fölvetett gyakorlati kérdéseket az addig tanultak alapján igyekeztek a hallgatók megoldani s észlelő polemikába bocsátkoztak a tanárokkal. — Ezeket újra fel lehetne eleveníteni mostan is.

De volna még egy.

Kellene bármi czímen egy heti 3 — 4 óras kötelező collegiumot felállítani, akár külön díj-fizetéssel, akár a nélkül, melyen a 3. és 4. éves joghallgatók előzetes gyakorlati oktatást nyerének az élet számára, melyen a tanár egy ügyvéd és bíró szerepét játszaná egy személyben, a joghallgatók elé ügyeseket terjesztene kidolgozás végett; szóval: egy dióhéjba szorított igazságszolgáltatási menetet kellene életbe léptetni a 3. és 4-ik évre, a mikor úgy is gyakorlati hasznú elmélettel foglalkozik a jogászfifuság. Ez nem ejtne csorbát az egyetemen, nem az ifjuság akadémiai szabadságán, az eredmény pedig olyan lenne mindig, melyet a távozók köszönettel vennének tudomásul, garanciát nyervén arra, hogy a hosszú gyakorlat, melytől annyira irtóznak, nem hosszabbodnék meg egy-két évi — irnoksággal.

Egyelőre ennyit.

—ly.

Belföld.

Az erdélyrészi 48-as és függetlenségi párt szervezőbizottsága Kolozsvárt márcz. 24-én Ugron Gábor elnöke alatt értekezletet tartott, melyen kijelentették, hogy a szervezkedést kerületenként kell megkezdeni. Elhatározták, hogy „intéző irodát“ állítsanak fel. Kimondták továbbá, hogy a közigazgatás államosítása ellen a többi pártok municipalistáival együttesen kell fellépni, mi ha nem sikerülne, akkor a párt saját erejével is küzd ellene. Délután, a párt-szinezet nélküli municipalisták értekezletén, melyen szintén Ugron Gábor elnököt, elhatározták, hogy az ismeretes municipalisták kerestessenek meg, hogy habár kormánypártiak is, nyíltan foglaljanak állást a fölvetett kérdésben; elhatározták továbbá, hogy a nagyobb városokban mielőbb népgyűlések tartassanak, ezenkívül megyei, városi községi gyűléseken a kormány javaslatát ellen feliratok intéztessenek. Valutarendezés és konverzió. Wekerle pénzügyminiszter, ki Bécsben Steinbach pénzügyminiszterrel

titok nyitját, mit végre egy az ügyvéd zsebében talált s hozzá intézett levél oldott meg.

A levél így szól: „Te Pista! Ha a párbajban — hol keresni fogom halálomat — el nem esem, úgy én vetek véget életemnek. Halálomnak oka nóm hűtlensége, mit azon virágcsokor hozott tudomásomra, melyet a hűtelen s ma már csupán árnyékká vált asszony küldött neked 1864. okt. 10-én, tehát megnyegzőnk napján. . . .“

Pürkercezi Pista elrohant, s néhány percz mulva a végzetes albummal tért vissza. Vele jött neje is, Kenderesi Jolán, kebelén a nefelejts-csokorral.

A lábbadó beteg, midőn látta a nőt a virágcsokorral, vére még inkább felforrrott, s csaknem örülni kiáltotta: „Mit akarnak itt, mi bajok van velem?“

„Azért vagyunk itt, uram! felelt a nő szeliden, hogy megmondjuk a valót, az igazat. Nézzé a virágcsokrot: ezt én, K. J., Kenderesi Jolán küldöttem férjemnek mint fiatal embernek a jelzett napon, arra esküszöm női becsületekre, családom boldogságára s kedves Juliánám szenvedéseire! Nézzé itt e 2 szám! ez azt jelenti, hogy ez tölem a második, az albumban megtalálja az 1. 3. 4. stb. számokat, mert csak a tölem kapottak vannak számmal jegyezve.“

A kínok gyötrelméből az egykor élt boldogságba egyszerre átdobott férfi a fájdalom és öröm reszkető hangján kiáltott fel: „Oh én szerencsétlen, oh én nyomorult!“ . . .

A szegény nőnek bár fájt a hűtlenség vádjá, de örömet megbocsátott . . .

Az ügyvéd később a Pista engedelmével a virágcsokor mellé egy megsebzett kezét rajzolt s azt írta alá: „Az el nem haló barátság emléke . . .“

Pál Károly, ref. pap.

konferált, már Budapestre vissza érkezett. A beható tárgyalások, melyeket a magyar pénzügyminiszter osztrák kartársával folytatott, a magyar pénzügyminiszternek a legközelebbi időre tervezett működési programjának megállapítását — mint félhivatalosan jelentik — semmi tekintetben sem segítették előbbre. Bármenynyire örvedetes is, hogy a legfontosabb kérdés, t. i. a valutaszabályozás megoldása, úgy látszik, nem halasztatott a messze jövőre, a bécsi tárgyalásoknak egyelőre csak az a hatása van, hogy az 5 százalékos magy. államezimelek konverziójának eshetősége ez idén, illetőleg a valutaszabályozás keresztülvitele előtt egyáltalában többé szóba sem jöhet, miután e terjedelmes pénzügyi művelet a készpénzfizetés fölvetelének időpontját most csakis továbbra halasztaná el. Ezt kikerülni annál is inkább szükséges, mint hogy a készpénz-forgalom helyreállításának előfeltétele, t. i. a megfelelő állampénztárkészletek, legnagyobb mérvben megvan, minthogy a rendelkezésre álló osztrák és magyar állampénztárak készletei már most is elérik a 200 millió forintnyi összeget.

Külföld.

A szerződéses tárgyalások Németországgal körülbelül április 1-ig szünetelni fognak. A németországi képviselők, tekintettel az ünnepekre, utasítottak, hogy utazzanak vissza Berlinbe, a hol a több, mint három hét óta napirenden lévő gabonavám kérdésre néző szó- és írásbeli előterjesztéseik után végleges határozatot nyerne, a melylyel ünnepek után Bécsbe vissza fognak utazni s végkép eldöntésre kerül ez az aktuális ügy. A különösen Magyarországot érdeklő gabonavám-ügy teljes tisztázása és rendezése tehát csakis 10—12 nap múlva fog megtörténni.

Az osztrák pártvajúdosok. Bécsben márcz. 25-én értekezlet volt Taaffé grófnál, melyen Plener és báró Chlumetzki mint az egyesült német baloldal vezetői, továbbá Jaworski mint a lengyel klub elnöke vettek részt. Az értekezlet nagyon sokáig tartott és végül mégis annyiban sikerre vezetett, hogy mindkét fél, úgy a lengyelek, mint az egyesült német baloldal kijelentették azt a készségüket, hogy a küszöbön álló birodalmi tanácsi ülészakban a parlamenti ügyek vezetésében érintkezésbe fognak lépni egymással. Ez a határozat hivatalos szövege. Az értekezlet ennél többet, úgy látszik, nem eredményezett.

Az orosz küldötte Romániában. Az a hír, hogy Vladimir nagyherceg utazik a czár képviselőtében május 10-(22)-én Károly román király jubileumára Bukarestbe, o't némi meglepetést keltett. De azután, midőn tüzete- sebben kezdtek foglalkozni ezzel a ténynyel, épen séggel nem találták felülőnek, hogy Oroszország, mely már a Nord-ban megelégedését fejezte ki az orosz barát és nemzeti bojár-pártból kikerült kabinet fölött, nem lehetetlen, hogy a király jubileuma alkalmából is kifejezést akar annak adni. Bukarestben különben azt hiszik, hogy az orosz kormány, belátva azt, hogy eddigi kísérletei Romániát megnyerni, meghiusultak, újabb s tetszetősebb eszközöket fog alkalmazni, hogy a román államot megnyerje érdekeinek és az orosz dunai politika iránt barátságos magatartásra bírja.

A szerb viszonyok.

Megunva az örökös viszályt, mely a dynastia házi perpatvarának jelentőségén túl rég kinőtt és elharapódzása által Szerbia egész közéletének megmérgezésével fenyeget, regensség és kormány keres-

ték az eszközt, hogy egyszer végre elűzzék a boldogtalan czivakodást.

A szerződési pontozatok, melyeket Ristic első regens és Pasics miniszterelnök aláírás végett Sándor király atyja és anyja elé terjesztettek, valószínűleg tökéletesen megfelelnek e czélnek, a mennyiben Milán és Natália fantáziás nélkül elfogadták azokat.

Az új egyezségnek alapja azon eszme, hogy Sándor király nagykorúságáig Szerbiának megkímélve kell lennie a belső válságoktól, melyek az elvált házasság viszálykodása által előidéztetvén, megingathatnák a szerb állam állandóságát. Hogy a már évek óta permanens válság alól elvonják a talajt, kötelezők magukat Milán és Natália, hogy nem lépnek addig Szerbia földére, míg fiúk nagykorúvá nem lett. Ez a föltétel képezi a többi pontozatok alapját.

Addig évenként négy-négy hetet töltjön a király apjánál és anyjánál és csak ha komoly betegségbe esnék, legyen szabad Milánnak az említett határidő lejárta előtt Szerbiába jönni. A kormány viszont oda működik a metropolitánál, miszerint a házasság felbontása végérvényesen ismertessék el a püspöki synodus által.

Nagy vonásokban ezek a megállapodások, a mint azok a regensség és a kormány által elfogadás végett a volt házastársak elé terjesztettek. A mint hire jár, függelékül s e megállapodással mintegy szervei összekötésben megígértettet Milánnak anyagi ügyeinek rendezése. Leksözönésekor elmulasztotta Milán a kellő gondoskodást e tekintetben; és ha lemondása óta gyakrabban jött Szerbiába, mintsem a kormánynak és talán magának is kellemes volt, úgy többnyire pénzügyi kalamitások indították erre. Ha most megadják neki a lehetőséget, hogy anyagi viszonyait tartós alapon kielégítő mértékben rendezze: bizonynyal beleegyeznek, hogy magára vegye az áldozatot, melyet tőle várnak.

Természetesen még mindig nyílt kérdés marad, vajjon kész lesz e a király anyja belemenni a javasolt egyezségbe? Szerbia érdekében kívánatos lenne, hogy elfogadjá az egyezséget. Mert a belső válság tovább tartása már-már a szerb állam életföltételeinek megtámadásával fenyeget. A közállapotok oly elvadultak, hogy a legrosszabbtól kell félni s minden hazafi aggodással van telelve. A személyes czivakodás a király szülei közt ziláltta teszi a politikai életet s folyton küzdelmeket idéz elő, áldástalan harcokat, melyekben nincsenek győzők, csak legyőzöttek.

Ha tehát az új megállapodást a szerződő felek becsületesen betartják, ha személyes animositásukat alája rendelik Szerbia jólétének, ha Sándor király szülei elnyomják kölcsönös gyűlöletüket, hogy fiuk trónját ne tegyék ki végzetes megrázkódtatásoknak: akkor, de csakis akkor, talán még minden jóra fordulhat.

Román lapszemle.

„Valami rothadt kell hogy legyen Dániában, azaz hogy Romániában, valami titkos féreg kell hogy rájja a román állam alapját, és midőn ezt hangsúlyozzuk, akaratlanul eszünkbe jut Lengyelország sorsa, mely ország egykor nagy és hatalmas volt.“ — A n.-szebeni „Telegraful Roman“ írja e sorokat és mi teljesen osztjuk nézetét.

Ki hitte volna valaha, hogy a régi conservativ orosz-párti bojárok napja még egyszer annyira fel fog jöni a Dimbovicia mellett? Kik okozói annak a visszaesésnek, melyben ma Románia vergődik? A mik ma odaát történnék, igazat adnak azoknak, kik azt mondják, hogy Romániában minden lehetséges, csak pénz legyen hozzá. Az ó-conservativ orosz-párti bojárak uralma, bizonyos, hogy eszébe juttatja az embernek Lengyelországot; de az is tény, hogy a szabad- elvűek meghasonlása a liberal, a junimista s ki tudja mi minden árnyalatra bomlott párt adáz személyes- kedése segítette Florescut és társait oda, a hova feljuthatni ők magok sem hitték.

Mi azonban a vén bojároknak Romániában jövőt nem jósolunk. Elsepi őket még egyszer s utoljára a kor szelleme s ha nem sepi el: akkor a román állam sorsát megérdemelte.

„Nálunk is — úgy mond a „Telegraf“ — ugyan- csak dolgoztak a románok között, hogy a tekintélyek lejártassák; akadtak *ficzkók*, a kik így szólottak: „le a tekintély zsarnokságával!“ Mi is keservesen érezzük azt a szolgálatot, a mit a *ficzkók* ügyünknek tettek.“ — Mondanunk sem kell, hogy e *ficzkók* a „Tribuna“ műhelyében dolgoztak. Hanem tudnunk kell azt is, hogy a műhelyben elfogyott a szén s a munkások ma-holnap szétoszolnak. A „Tribuna“, a mely annyi viszálynak volt okozója, a bukás szélén áll.

Ez azonban a részvényesek keserű kiábrándulása s mi tekintsünk a „Gazetá“-ba, lévén ő a mi gyönyörű mákvirágunk. Szeretné a régi időköt még egyszer előidézni, midőn a magyar nem talála honját a hazában a sok czifra beamter uralma alatt. A nemzetiségeket szeretné még egyszer sorakoztatni ellenünk. Tempi passati! . . . Elmúlt idők s nem térnek azok többé vissza.

Mit is akar az a szebeni „Tageblatt“, hogy nem hirdeti világra szólólag azokat a retenees román népgyűléseket, melyek a „Gazeta“ kebeléből kiindulva bejárták Ungot-Bereget? Nationalistának elég nati- nalista a „Tageblatt“ is, de még sem akarja meglátni hogy mit művelt a „Gazeta“. Duzzog is ám azért mert így fakadt ki a kolléga ellen: „Hiszszük, hogy helyén lett volna az, hogy a szász közlöny hangsu-

Két csillag.

A nap leáldozott. Fényes tűzkorongja aláhanyat- lott a távoli bérczek mögé. A láthatár, a messzeség kékes homálya egybefoly a szürkülettel. Elnémul minden zaj, csend van. Csak néha hallszik távolból a hazatérő jühnyáj kolompja. Estellik.

A földön sötétség, az égen fény. A hold sarlója élesen kibontakozik, halvány, miriád apró csillagocskák tűnnek fel.

Kigyul két fényes csillag. Szép mindkettő. Ragyogásuk túlhaladja a többiekét. Azok csak holmi „rendű“-ek lesznek, nem világítanak; mint apró, fehér pontok összefolynak a tejútban, csak azért, hogy ez a két csillag annál szebben, annál fényesebben ragyogjon.

Két csillag.

Reszkető, törhetlen fénye van mindkettőnek. Az egyik ottan ragyog a hold közelében, a másik távol tőle. Ennek elhat a fénye amahoz, az pedig vissza- tekint ugyanoly fénynyel emerre.

Vajjon állócsillagok? Vajjon nem úzik egymást a végtelenségben? Lehet. Vajjon találkoznak-e? Az egyik mostan is a hold közelében tűnik fel, a másik ott marad, távol tőle.

Az esti zephir valahonnan egy felhőt usztat feljéjük. Mint sötét vonal húzódik a két csillag irányában. Eltakarja mindkettőt. Vajjon nem találkozik a két csillag a jóakaró felhő leple alatt? vajjon nem egy boldog titkot takar az a felhő-szalag a kíváncsi szemek elől? . . . Lehet.

A felhő légi útjában tovauszik. A két csillag szokott helyen van, így ismerik őket az emberek. Álló csillagok-e azok? avagy talán kergetőznek? Nem tudom, nem mondom, de ismerem e dalt:

„Két csillag az égen együtt úgy fénylik,
Egymást mindenüvé híven kísérik. . . .“

Porszem.

lyozza ezt a nem hivatalos nemzetiségi tüntetést, annál is inkább, mert a románok mozgolódása elég élénk visszhangot keltett a külföldön s ugyancsak meghazudtolta a pesti sajtó czéltudatos tudósításait. Most már tudja Európa, hogy nemcsak néhány izgatóról, államellenségről van szó.

Hát legyen büszke a „Gazeta“ azokra az általa kezdett nagyszerű demonstrációkra, nem irigyeljük tőle a fényes sikert. Reméljük, hogy a kisdedő-törvényt ép úgy fogja tisztelni, mint tüntetett ellene, míg az csak javaslat volt.

Meg tette végre a szebeni német lap, hogy megemlékezett a román tüntetésekről is. Erre azonban azt izeni a „Gazeta“, hogy nem elég ám egy vezércikket utólag penderíteni, hanem gondoskodni kellene az egyetlen mentőszókról: „a nemzetiségek együttes ténykedéséről.“ Itt a „Gazeta“, ott a „Tageblatt“, amott a szerb „Branik“, még amottabb a „Narodny Listi“ és tutti quanti. Így kellene sorakozni, de nemcsak a papíron, hanem akcióban. Így képzelem a „Gazeta“, de baj ám az, hogy: *Küchen will nit!* Czenkalji.

Az 1848-ban elhunyt csángó vértanúk.

Türkös községek:

Tóthpál István, 27 éves. Marin János, 45 éves. Ifj. Szász György István, 17 éves. Bekes István, 18 éves. Öreg Pap János, 65 éves. Szász István György, 60 éves. Antal Bacsó Mihály, 47 éves. Vereske Mihály, 62 éves. Molnár János, 42 éves. Buda András, 75 éves.

Az anyakönyvbe ezek nevei után ez van bejegyezve: „Erőszakos halállal. Lelkésztől metemtettek el.“

Csernátfalvi községek:

Szász Kurucz János, 52 éves. Székely Pajor Mihály, 49 éves. Csarmazi Márton, 27 éves. Dénes János, 16 éves. 1848. december 14-én. Soós Márton, 42 éves. 1848. december 24-én.

Tatrag községek:

A tatragi csángó vértanuk halálát Török József ág. ev. lelkész két szemtanú, u. m. Öreg Sára Mihály és Szonda Tamás elbeszélései után a következőkben írja le:

Váncsa Péter, 38 éves nő a mostani Uj-utczában lakott, beteges földműves volt; minden fegyver és ellenállás nélkül saját kapuján belől agyonlötvetett az oda berohanó románok által 1848. decz 23-án.

Csere Péter György, 46 éves földész, a mostani Malom-utczai 904. sz. ház volt tulajdonosa, házából istállójába menekült volt, azonban a négyfalusi románok az istállót rágyújtották, mire ő az istállóból kiszaladt, de a románok megfogták és a malom árkába fojtották.

Csere Mihály, 45 éves földész az ág. magyar templom főbejárata előtt az uton agyonlötvetett, a nélkül, hogy nála fegyver lett volna s ellenállott volna. A templomot is fel akarták ezek törni s 3—4 fejszenyom az ajtón ma is látható.

Pára János György, 27 éves nő, a mostani községi bíró Fóris Mihály telkének volt birtokosa, polgár vagy községi előjárói szolgál, bátor ember volt, románul jól beszélt mint ilyen, harmadmagával kezébe ehér lobogót ragadt s így ment a Tatrag vizén át a községbe rohanó románok elé. A míg az egyik román vezérrel beszélt és tőle kegyelmet kért, addig a más utczán berohanók valamelyike által a Tatrag vize medrében, a két palló közötti porondon mellette lötvetett úgy, hogy a golyó a hátán furódott ki, mire ott össze is rogyott, s úgy vágta ki a jégből s hozták korcsolyán a faú házához. Kisérő társa Pajor Mihály István is ott kapott egy golyót a bal lába felső czombjába, honnan azt két hét múlva az orvos kivette, de Pajor M. egész 1884. évben bekövetkezett haláláig sánta maradt. Pajor János a második társ, ki a fehér zászlóhoz csatlakozott volt, elmenekült, az utána küldött golyók füttyölései között.

Kajcsa József, 39 éves, beteges földműves ember, a saját kertjében lévő gyümölcs-aszalóba bujt el, de ott megtalálták és agyonlöttek.

Szonda Tamás, 53 éves földész, saját udvarán lötvetett le minden ellenállás nélkül.

Váncsa Samu, 53 éves földész, testvérével Andrásal és Csabai Istvánnal az agyagfalvi gyűlésen járt s ezert magára vonta a románok haragját s 1849. június 20-án az oroszok által Bácsfalvi mellett agyonlötvetett, midőn a tömösi szorosban elvesztett útközvetből, melyben ő is részt vett, hazafelé menekült.

Balázs György egy hónapos fia János. Szülei az erdőre menekültek vele, de ott a nagy hidegben megfagyott.

Ezen vértanuk 1848. december 23-án szombat napon ölettek le. December 24-ike vasárnap és karácsony első napja volt. December hó 23-án szombaton kenyér- és kalácsütéssel voltak elfoglalva s az elvont székely csapatok által védtelenül maradt csángó községekben a berohanó románok az épületeket a sütőkemenczéből lapátokkal vett tűzzel gyújtották fel, mint ezt Bednere György akkori tatragi ág. ev. lelkész sajátkezűleg följegyezte. Türkösi András pürekerezi és Bednere György akkori tatragi ág. ev. lelkészek elmenekültek volt, de Bodola mellett a császári katonák elfogták őket s Brassóba kísérték. Ez volt szerencsésük, mert oda haza a hosszufalusi lelkész Szász György sorsára jutottak volna.

Ezekből kitűnik, hogy Türkösön 10, Csernátfaluban 5, Tatragon 7 és így a három községből összesen 22-en, a megfagyott kis gyermekkel 23-an pusztultak el.

Tatragot ki is rabolták; csak szarvasmarhát 120 darabot raboltak el.

VEGYES HIREK.

T. olvasóinknak boldog ünnepeket kívánunk!

Kinevezések. Czipu János I. osztályú pénzügyi fogalmazót a m. kir. pénzügyminiszter II. osztályú pénzügyi titkárrá nevezte ki, megbayva őt a brassói m. kir. pénzügyigazgatóságnál. — A maros-vásárhelyi kir. főügyész a sepsi-szentgyörgyi kir. járásbírói fogházhoz fogházormesterré Péterffy József szászvárosi kir. járásbírói fogházort nevezte ki.

A husvétii ünnepek alkalmával a helybeli rom. kath. főtemplomban következő sorrend fog megtartani: Ma, szombaton délután 5 órakor feltámadás. Énekel a kath. egyházi vegyes kar. Az ünnepen részt vesznek a politikai és katonai testületek, hatóságok teljes számban. A katonaság pedig díszben kivonul. — Vasárnap d. e. 10 $\frac{1}{2}$ órakor infulás mise. Elő lesz adva: Horak nagy miséje D-ben. Betétek: „Les Rameaux“ Fauret-től; bariton-solo, éneklő P—úr; „Offertorium“, Weiss L.-től; sopran, gordonka, orgonakísérettel. Soprant énekel Adámné ú nsga, gordonkán játszik Ludwig úr. — Hétfőn 10 $\frac{1}{2}$ órakor infulás mise. Elő fog adni: Jaschik Gyula „Ünnepi misé“ je F-durból. Betétek: „Palma florebit“ Edlingertől, sopran- és hegedű-solo zenekísérettel; soprant énekel Hackmüller Zelmá k. a., hegedűt játszik Kraus úr. „Offertorium“, Weiss L.-től, sopran és alt duo zenekísérettel; éneklők Beer Irén és Bányai Georgette k. a.

A „Gazeta“ izlése. Idei 52-ik számának vegyes rovatában *un curiosu asilu* (egy furcsa menhely) címen a „Gaz.“ ezeket írja: „Ügy látszik, hogy a magyarok példája visszhangra talált más országokban. Odesszában közelebb egy kutya-kisdedővodát fognak állítani „un kisdedovú — de cani.“ — Ehhez az izléshez nem kellene magyarázat. Nekünk mégis úgy tetszik, hogy ez már mégis sokaeska a paraszt élezből. Ne feledje a „Gazeta“, hogy magában Brassóban 5 német és 2 magyar óvoda áll fenn évek óta, nem a kutyák, hanem brassói polgárok gyermekei számára s hogy az ilyen dűrva, műveletlen élcelődéssel rossz fát tesz a tűzre, a mely épen őt magát égetheti meg. Nem tanácsos a hűrt túlon-túl feszíteni.

Az új iskola. A brassói m. kir. állami közep-kereskedelmi és faipariskola fölépítésénél előforduló munkálatokat, a vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszteriumnál megtartott árjeltesen beadott ajánlatok alapján, a következők kapták meg, u. m.: *Bruss és Stenner* brassói építómesterek a föld-, kőműves-, ács-, kőfaragó-, szobafestő-, cserepező-, üveges- és bádógosmunkákat; *Barabás Károly* brassói lakos az asztalos- és mészolómunkát; *Schwartz Antal* budapesti építőlakatos a vas- és lakatosmunkát; *Vögerl Ignác* budapesti szobrász a szobrászmunkákat. (V. L.)

Nyilvános köszönet. A brassói magyar prot. jótékony négyelet folyó hó 11-én tartott fillérestéle az elmúlt téli idényben utolsó levén, 12-én tartott választmányi gyűlésében az összes 7 fillérestélelynek úgy erkölcsi, mint anyagi sikere fölött teljes megelégedését egyhangulag kinyilvánítván, elhatározta, mindazoknak, kik akár mint háziasszonyok, akár az estélyek műsorában mint közreműködők a négyelet érdekeiért fáradni és áldozni szívesek voltak: jegyzőkönyvi és nyilvános köszönetet mondani. És megbízta alulírottakat a határozat teljesítésével. Fogadják tehát mindazon hölgyek és urak, kik a fentirt értelembe egyetünket nemes czéljai elérésében bármely tekintetben segítették támogatták: a négyelet nevében forró és hálás köszönetünket és engedjék kérnünk, hogy egyetünket szíves jó indulatukban jövőre is megtartani kegyeskedjenek. Köszönet a n. é. közönségnek is, a fillérestélelyeink iránt mindenkor tanusított élénk érdeklődése- és szíves pártfogásáért. — Brassó, 1891. márczius hó 20-án. A négyelet nevében: *Bauer Jánosné*, elnöknő, *Balázs Péter*, egyl. jegyző.

Pardont kapott a brassói Klastrom-kapu, — de azért napjai meg vannak számlálva. Tekintettel az ünnepekre, nem fogtak meg lebontáshoz, de husvét után mindjárt kirukkol az Olajos János építómester (úgy halljuk, ő kapta meg e munkát) hadserege, hogy megostromolja a szép időket látott kaput, melynek elődje fölött annyi vihar zajlott le. Kétségtelen, hogy nem fog hosszasan ellenállani a kalapács ostromnak s így nem sokára már csak emléke marad a Klastrom-kapunak. A ki sajnálja, még az ünnepeken vessen rá egy búcsutekintetet s elmélkedjék fölőte, hogy „sic transit gloria mundi“.

Nagy szerencsétlenség történt csütörtökön a Spreng hegyoldalon lévő kőbányánál. Egy hatalmas kőszikla függött ott alá évek óta, födelet nyujtva az ott dolgozó munkásoknak, s ez a menhely lett most gyilkosa két munkásnak s egy leánykának. A szikla ugyanis ismeretlen okból lezuhant s több darabba törve, két munkást ölt meg s állítólag egy leányt is maga alá temetett, míg két más munkás sérülten bár, de megmenekült. A szerencsétlen áldozatok borzasztóan megosonkított holttestét beszállították a kórházba, hátramaradottaik pedig keservesen siratják a kenyérekerecsket.

Háromszéki vasút. Sepsi-Szentgyörgyről írják, hogy a napokban szállítottak Háromszékbe 80 csongrádi kubikost, kik a Sepsi-Szentgyörgytől Kézdi-Vásárhelyig vivő vasút földmunkáját fogják végezni. Ez annyiban örvendetes, mert a vasúti munkáknál eddig tudvalevőleg az olasz munkások domináltak. Az új vasút Brassótól Sepsi-Szentgyörgyig vezető vonala nagyjában elkészült már, úgy, hogy július 1-én megnyílik, a mi mindenesetre nagy hasznára lesz a három híres székely fürdőnek: Tusnád-, Előpaták- és Kovásznának. — Mi brassóiak is várva-várjuk!

Kavics- és terméskőszállítás. A m. kir. államvasutak budapesti üzletvezetősége részéről kiírt darabolt kavics, terméskő stb. szállítására vonatkozó pályázati hirdetmény a brassói kereskedelmi és iparkamara irodájában betekinthető. Az ajánlatok f. évi április 23-ig terjesztendők be.

Bethlen Gábor gróf meghívását József Ágost és László főhercegek elfogadták a Hargitán tartandó fajdkakas-vadászatokra. Holdházy apát kíséretében utaznak oda április vége felé. — A felvinczi kerület képviselőjelöltjével szemben Bethlen Gábor gróf főispán fog fellépni municipálista programmal. Ebből látható, hogy Bethlen gróf nem marad meg egyik főispáni állásán sem, hanem le fog köszönni.

Az örült. Kézdi-Szentléleken a múlt év július 18-án meggyilkolva találták szobájában László Jánosné-t. A boldogtalan asszony feje darabokra volt hasogatva s a kezét-lábát is összetörte a gyilkos. A hatóság másnap már tudta, hogy a kegyetlen gyilkosát Kanabé György követte el, a ki László Jánosnéval vadházasságban élt. Kanabét letartóztatták s megkötözve a kézdi-vásárhelyi törvényszékhez kísérték. Vallomásának s zagyva beszédének alapján a törvényszéki orvos kijelentette, hogy a vádlott elméjét megbontotta a mértéktelen pálinkaivás s hogy a gyilkosságot is beszámíthatatlan állapotban követte el. A bíróság Kanabét megfigyelés végett a nagyszebeni orsz. tébolydába vitette, hol Kourád Jenő dr. egy hónapi megfigyelés után arra a meggyőződésre jutott, hogy Kanabé alkoholikus elmezavarban szenved. E véleményt közölte a törvényszékkel, mely a vádlott ellen az eljárást megszüntette.

Kossuth Lajosról. A „N. Wr. T.“ a következő táviratot kapta Turinból: Kossuth megbetegedett és nem mehetett el Napoleon herceg temetésére. Koszoruját Türr tábornok tette a ravatalra.

A magyar egyetemek. A román ifjúság magyarellenes memorandumára adandó válasz ügyében a budapesti egyetemi ifjúság által indított mozgalomhoz a kolozsvári egyetem ifjúságán kívül most már a pozsonyi jogakadémia ifjúsága is csatlakozott. Április hó első hetében ülést tart e tárgyban s gyűjtést indít a költségekre. A bécsi egyetem magyar hallgatósága a mozgalomhoz szintén csatlakozni akar s e czélból a magyar főiskolák ifjúságával legközelebb érintkezésbe lép.

Herczeg mint inas. A fiatal orleansi herceg állítólag néhány nap óta áruhában ismét Franciaországban időzik. A „Matin“ szerint ugyanis Melba asszony, az ismert nevé színésznő (a fiatal herceg kedvese, kinek kedvéért a múlt évben Párisba ment, honnan kiutasították) a napokban nagy kísérettel tért vissza Párisba a keleti vonalon. Különösen fellüنت kíséretében egy rendkívül elegáns inas, kiből állítólag daczára is többen felismerni vélték az orleansi herceget. A kormány különös intézkedéseket nem tett, mert elégségesnek tartják a visszaérkezetteknek egyszerű szemlemtartását.

A nihilisták keze. Kalischból távirják, hogy a varsói titkos rendőrség egyik alkalmazottját, nem meszse Dobráról meggyilkolva találták. Azt hiszik, hogy a gyilkosság a nihilisták műve.

Kossuth a spiritiszták között. Megesett egyszer az is, hogy Kossuth ismeretzerzés és tapasztalás okából fölkereste a spiritisztákat. Azokkal foglalkozott akkor az egész világ. Egyikét a leghíresebb szellemidézőknek látogatta meg. Az az olasz spiritista sok minden szépet és jót beszélt a szellemidézésről, annak mélységeiről és hatásáról. Kossuth megdöbbenve hallgatta a példákat, de kétkedett. Véletlen-e, vagy az ügyes rendezés hozta magával, nem lehet tudni, egyszerre megzendült a zongorán egy dal, a mely Kossuth szívéig hatott. . . . Az a dal volt, mit leánya Vilma szokott zongorázni, és pedig oly bensőséggel, oly hévvel, mely megfogta szívet úgy, mintha leányát hallotta volna beszélni hozzá, szárnyain a zenének. A spiritista nem elégedett meg ezzel a hatással, hanem iratott is Kossuthnak a leánya szellemével. Úgy tetszett neki, mintha viszont látta volna. Legalább az irás — talán a túlfeszített képzelődés vagy tudja Isten mily láthatatlan okból — hasonlított Vilma leányának írásához. — Kossuth ezt az esetet maga írta meg kommasszonyának, a kitűnő honleányának és nemeslelkű nőnek, Vidats Jánosnénak. (F. u.)

Az influenza Amerikában. Chicagóban a legutóbbi két hét alatt 1540 személy betegedett meg az influenzában. A kórházak túl vannak tömve. A német kórház 8 orvosa szintén megbetegedett. Pittsburgban eddigelé bétszázan haltak meg e betegségben. — Tavaly is a tengerentúlról jött hozzánk az áldott portéka.

HIRDETMÉNYEK.

Szám 1465./1891. p.

Hirdetmény.

A Jaás községben gyakorolt italmérési jogért megállapított kártalanítási összegre vonatkozólag az 1889. évi 45896. számú igazságügyminiszteri rendelet 9. és 10. §-aihoz képest az egyezség megkötésére s az igények tárgyalására határidőül 1891. május 6-ának d. e. 9 órája a kir. törvényszék 76. számú hivatalosbájába kitűzetett. Mely határidőre a közbirtokosság tagjai, még pedig azok is, kiknek az idező végzés külön nem kézbesítették, figyelmeztetéssel az elmaradásnak az idézett rendeletben megállapított következményeire, ezennel idéztetnek.

A brassói kir. törvényszék 1891. évi márczius hó 21-én tartott üléséből.

Deési János,
elnök.

Csia Béla,
jegyző.

Szám 166.—1891.

Hirdetmény.

A nagyméltóságú földmívelési miniszterium az 1891. évi márczius hó 18-án kelt 14523. számú rendeletével az alsószombathalvi ménesparancsnoksághoz tartozó épületeken a tartozási munkák helyreállítását 3801 frt 92 kr összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlített munkálatok foganatosításának biztosítása céljából az 1891. évi

április 14-ik napjának d. e. 10 órájára a fogaraszvármegyei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó, s a részletes föltételekben előirt 5% nyi bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat kitűzött nap d. e. 11 órájáig a nevezett hivatalhoz — annnyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes föltételek a nevezett magy. kir. államépítészeti hivatalnál, a rendes hivatalos órákban, naponként megtekinthetők.

Fogarasz, 1891. márczius 22.

Fogaraszmegyei m. kir.
építészeti hivatal.

Mint lelkiismeretes

szülésznő

ajánlja magát a t. hölgyeknek
Linz Lujza sz. Zamminer

Bécsben oklevelet nyert baba.
Lakása egyelőre a polgári kórházban.

Dr. Szalárdi és dr. Temesváry szülészeti magánintézete

Budapest, VI. Hermina-út 9.
Orvosi felügyelet. — Gondos ápolás.
Jó ellátás. — Ápolási díj egy napra.
(a szüléssel együtt) 2—6 frt.
Kívánatra prospectus.

Ócska rezet

vásárol

Teutsch Gyula

Brassóban

Fekete-utca 37. sz. a.

Az égvényes savanyvizek gyöngye!

Erdély gyógy-kincse!

K. I M P É R

É P Á T I

rendkívül szénsavdús
és legtisztább égvényes

gyógy-savanyuvíz.

Megbecsülhetetlen gyógyhatású:

a légzőszervek betegségeinél, vese- és gyomorbetegségeiben, a húgy-szervek összes bántalmainál stb.

Páratlan oldószer az összes nyákhártyák hurutos bántalmainál.

↳ Legkitünőbb diureticus! ↳

Savainak szelid hatásánál fogva, az étrend szabályozása nélkül is — bárki által — folyton élvezhető.

Rendkívül dús szénsavtartalmánál fogva

igen kellemes és tartós íze, valamint a nyelvre ható éles csipőssége folytán — a legkedvesebb üdítő ital.

↳ Legegészségesebb borvíz. ↳

A savanyuvizek pezsgője!

A „Répáti“ savanyuvíz, ezen természetes és tiszta — a maga nemében ritka — ásványvíz kincs, minden ésszerű ivónak úgy is mint élvezeti, úgy is mint gyógyital, a belső szervek összes bántalmait ellen lelkiismerettel ajánlható.

A „Répáti“ savanyuvíz — a balneotechnika előirta móddal kezelve — mindig friss töltésben s a természetadta tiszta minőségben kapható és megrendelhető saját raktáromban: Brassó, Széles-utca; kapható továbbá a gyógyszerárakban, kereskedésekben, szállodákban és minden előkelőbb vendéglőben. Tisztelettel

a „Répáti“ gyógyforrás kezelője:
György József.

Az égvényes savanyuvizek gyöngye!

Megállj! — Mi van itt? — Félig ajándék cipőárunk!

H O L ?

SABADEANU J. cipő- és kalapáru-raktárában

Brassóban, Kapu-utca 10. sz. a.

Ritka alkalmi vétel és eladás!

Egyik legnagyobb cipőgyári társaság feloszlása következtében sikerült egy nagy részlet divatos, solid, új készítmény és mind kézzel dolgozott (nem gépen varrott) cipőárut oly jutányos áron bevásárolnom, hogy ama kedvező helyzetben vagyok, miszerint — a míg a készlet tart — egy pár finom férfi czugos topánt vikszosbőrűből vagy papentbőrűből

csupán 2 frt 90 kr ért, egy női zerge- v. papentbőrű cipőt 2 frt 80 kr ért árusíthatok, azonban csak készpénzfizetés mellett.

Keveset nyerni! Sokat árusítani! Semmit felírni! ez az én elvem.

A nem parthiárak körülbelüli leszállított árai:

Férfi cipőárak:

	rtól feljebb
Vikszosbőr czugos topán szegze	3.10
Patentbőr czugos topán szegze	3.50
Zerge- vagy borjúbőr	3.80
Legfinomabb francia vikszos keztübbőr czugos topán	4.50
Legfinomabb francia salolack czugos topán	4.80
Legfinomabb francia kiddybőr czugos topán	4.50
Patent és vikszosbőr hegy-mászó topán	4.50
Kivágott sétaczipők	3.—
Legfinomabb borjúbőr vikszos félszizmák	6.50
Valódi orosz bagaria vadász-térdesizma	9.50
Bagaria vadász térdesizma	7.50
Kemény tehénbőr munkácsiizma	5.50
Házi és tornaczipők és pantofflik	—,90

Női cipőárak:

	rtól feljebb
Patentbőr czugos topán	2.90
Vikszos és buoffbőr	2.80
Zerge sartinbőr legfinomabb	3.50
Keztübbőr legfinomabb	3.80
„ lakkbőr besetz-el	4.50
Hegymászó topán	3.80
Brünel czugos cipő	2.80
„ kivágott cipő	2.50
„ és zergebőr salonczipő	2.—
Zerge és papentbőr kivágott fűzős cipő szegezett	2.60
Drill és vászon fűzős cipők	1.80
Házi és tornaczipők és pantofflik	—,80
Gyermek zergebőr gombostopán	1.25
Gyermek fűzős cipők minden színben	—,45
Árkülönbség: besetz és káplival 50 kr; kettős talp 30 kr; felső kettőstalp 50 kr; gombolás és debardner 50 krral több	

Minden itt fel nem sorolt cipőárunk leszállított áron kaphatók.

Különlegességek a legfinomabb karlsbadi cipőárakban, francia chevreaux, polonás, sport gombolás és párisi fűzős cipők, férfiak és nők számára mindig nagyon leszállított áron kaphatók.

Megrendelések mérték után, valamint javítások is elfogadtatnak s pontosan eszközöltetnek.

Vidéki megrendelések a nagyság száma, alak és minőség megnevezése mellett utánvét mellett teljesítetnek és meg nem felelő kicseréltetik.

Nagy raktárt tartok fenn továbbá férfi- és gyermek filcz és spárterti kalapokból bámulatolós órák mellett. — Bőr gamasnik, úti és komódsipkák 30 krtól fennebbi áron.

Megállj! — Mi van itt? — Félig ajándék cipőárunk!

MAZUCHI ÁGOSTON

építész és építészeti vállalkozó.

Építészeti iroda: Brassó, Arvaház-utca 11. sz.

Elvállal új építmények és javítások! Továbbá elvállal építési tervek- valamint ipartelepek, vezetékek, betonpadlózatok és járségvetések s irányzatok elkészítését és kész építkezések felülvizsgálatát a vidéken a legjutányosabb áron és a szakmájához tartozó minden egyéb munkálatokat.

Czipő- és kalapáru-raktára.

Tisztelettel értesítem a n. érd. közönséget, miszerint azon kellemes helyzetben vagyok, hogy cipőraktáromat a legnagyobb részben saját solid gyártmányokkal a tavaszi idényre már ujonnan berendeztem.

Célom az, hogy raktáromat teljesen saját készítményű s így egészen solid árukkal lássam el, épen azért összes külföldi, még raktáron lévő áruimat végeladom, mely alkalomnál t. vevőimet 30% árengedményben részesítem.

Kalapokat, melyekből ma még nagy választék van, eredeti gyári áron adok.

Szives pártfogást kér tisztelettel

Schwarze H.

Brassó, Kapu-utca 28. sz. a.